

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Petra Šebka a soudců JUDr. Davida Rause, Ph.D., a Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D., v právní věci

žalobce: **F. P.**
sídlem X
zastoupen Mgr. Michalem Varmužou, advokátem
sídlem Kozinova 2, Šumperk

proti
žalovanému **Generální ředitelství cel**
sídlem Budějovická 7, Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 4. 2020, č. j. 17570/2020-900000-311,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Odůvodnění:

I. Shrnutí podstaty věci

1. Žalobce se podanou žalobou domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 4. 2020, č. j. 17570/2020-900000-311, kterým bylo podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Celního úřadu pro Zlínský kraj ze dne 18. 10. 2019, č. j. 8266-27/2019-640000-12.
2. Žalobce byl prvostupňovým rozhodnutím uznán vinným ze spáchání přestupku dle § 123 odst. 1 písm. b) zákona č. 186/2016 Sb., o hazardních hrách, spočívajícího v tom, že v rozporu s § 7 odst. 2 zákona o hazardních hrách v období od 1. 1. 2018 do 27. 3. 2018 v provozovně nazvané „Restaurace pod Kaštany“ na adrese A. Dohnala 13, Kvasice, provozoval technickou hru, ke které nebylo uděleno povolení, a to prostřednictvím technického zařízení typu iStars, v. č. AGK220170070 a technického zařízení typu Diamond Level, v. č. AGK220140358. Výrokem II. prvostupňového rozhodnutí byla žalobci za daný přestupek uložena pokuta ve výši 100 000 Kč. Výrokem III. prvostupňového rozhodnutí bylo rozhodnuto o uložení ochranného opatření zabránění věci.

II. Shrnutí procesního postoje žalobce

3. Žalobce namítá, že účast žalobce na provozování soutěží není podložena procesně použitelným důkazem. Správní orgány daný závěr opřely o podání vysvětlení. Podání vysvětlení však není správním řádem výslovně připuštěno jako důkaz. Žalobce dodává, že správní orgány nepostupují vůči všem subjektů stejně, neboť nevedou žádné řízení o uložení pokuty se společností DP&K-CZQ s.r.o.
4. Žalobce považuje za nesprávný také závěr, že soutěžící nemá náhled na průběh hry a náhodu představuje tzv. bonusová otázka. Rozhodnutí žalovaného pak žalobce považuje za nepřezkoumatelné, neboť je rozporné se závěry, které učinil celní úřad. Celní úřad správně uvedl, že grafické pozadí nemá na nic vliv, je možné jej vypnout a hrát hru bez grafického pozadí. Grafické pozadí nic negeneruje. Žalovaný na druhou stranu zakládá náhodu v soutěžích na možnosti hrát soutěže jako klasické válcové hry s ignorováním vědomostních soutěží a dovednostních úkolů, přičemž dle žalovaného nemá na tento závěr žádný vliv skutečnost, že lze válce vypnout.
5. Závěr žalovaného nemůže obstát, neboť soutěžící před každým kolem ví, jaké výše výhry se nabízí pro další kolo a u soutěže Diamond Level dokonce zná postavení symbolů na válcích pro další kolo. Po náhledu na další kolo, a to bez ztráty jakýchkoli finančních prostředků, může soutěžící soutěž ukončit. Z hlediska toho, zda soutěžící bude vědět správnou odpověď na soutěžní otázku nebo splní dovednostní úkol, nelze v žádném případě hovořit o náhodě či neznámé skutečnosti, neboť správné zodpovězení otázky je vždy zcela v dispozici soutěžícího.
6. Žalobce se domnívá, že celní úřad nesprávně interpretoval rozsudek Krajského soudu v Ostravě č. j. 22 Af 19/2015-150 a na něj navazující rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 136/2018-32. V tamní věci tkvěl problém v tom, že soutěžící měl v celé řadě kol při vkladu 5 Kč do soutěžní otázky odměnu za správnou odpověď pouze 1 Kč. Soutěžící neznal algoritmus přidělování hodnot otázkám a neměl náhled na celý průběh soutěže. Soutěžící tedy nevěděl, ve kterých kolech a zda vůbec přijde otázka, při které budu moci získat více než 1 Kč. Soutěžící tak sice dopředu věděl, jaká bude jeho odměna v dalším kole,

nicméně i při správné odpovědi mohl prohrát. V tomto ohledu byl tedy v dané věci spatřován prvek náhody. Koncept nyní posuzovaných soutěží je však přesně opačný, neboť v každém kole je odměna za otázku či úkol vždy minimálně o 10 % a minimálně o 1 Kč vyšší než hodnota vkladu. Soutěžící tedy může vždy vyhrát více, než kolik do soutěže vložil. Navíc v případě úplné prohry má soutěžící u soutěže Diamond Level „Otázku poslední záchrany“ a při správné odpovědi může získat 105 % původního vkladu.

7. „Bonusové výherní otázky“ (otázky s vyšší hodnotou), jak je nesprávně nazývají správní orgány, jsou pak do soutěže vloženy také proto, aby soutěžícímu daly možnost lépe zhodnotit svůj vklad. Možnost vyšší výhry při správné odpovědi dělá soutěž atraktivnější. Hlavním důvodem zařazení těchto otázek do soutěže je kompenzovat to, že soutěžící neodpoví na některé otázky správně nebo nesplní některé úkoly.
8. Pokud má soutěžící pod tlačítkem „Info“ či v pravidlech soutěže poskytnuty informace ke hře a jejím průběhu, je nutno tyto informace hodnotit jako soutěžícímu známé, a to i pokud se s nimi odmítl seznámit. Dané informace potom vylučují z pohledu soutěžícího náhodu nebo neznámou skutečnost v soutěži. Tlačítko Info a obsah pravidel soutěží však správní orgány zcela ignorovaly.
9. Žalobce nesouhlasí s tvrzením celního úřadu, že soutěžící má možnost hrát náhodným způsobem při pouhém ignorování otázek a úkolů a odkládání jich do „Banků“. Odložené otázky do Banků a vklad do nich nejsou prohrou ani výhrou. Získání odměny za otázky a úkoly odložené v Bancích je otázkou pouze znalostí a dovedností. Žalobce přitom poukazuje na konkrétní pravidla soutěží, která se Banků týkají. Banky jsou však pro soutěžícího až sekundární možností získat výhru z otázek, které si zakoupil. Primárně má soutěžící odpovídat na otázky ihned, to je základní princip hry.
10. Podle žalobce soutěže postrádají náhodu či neznámou okolnost a chybí v nich také náhodný proces výsledku hry. Chybí rovněž přednastavený výherní limit 75 – 100 % vkladu. V soutěžích se nehraje žádná válcová hra jako u technické hry. Grafické pozadí s vizualizací válců slouží pouze k zobrazení nabízené výše výhry v dalším kole. Soutěžící má navíc možnost zvolit soutěž bez vizualizace. U soutěže bez vizualizace se jedná o totožnou otázkovou soutěž, nabízená výhra je potom zobrazována pouze číselnou hodnotou. Válce nemají na hru žádný vliv, o tom je soutěžící předem informován v pravidlech soutěží. Na podporu svých tvrzení žalobce odkazuje na posudky zkušebního znaleckého Ústavu soudního inženýrstva Žilinské univerzity v Žilině. Žalobce má naopak za to, že nemohou obstát závěry z posudků vypracovaných Institutem pro testování a certifikaci Zlín.
11. Dle žalobce správní orgány nesprávně posoudily otázku liberace z odpovědnosti za přestupek. Žalobce vycházel ze sdělení společnosti DP&K-CZQ s.r.o. a společnost DP&K-CZQ s.r.o. vycházela z praxe správních orgánů. V roce 2017 v rámci kontrol soutěží iStars a Diamond Level učinily správní orgány závěr, že nebylo shledáno porušení zákona o hazardních hrách. Obrat v této věci nastal až koncem března roku 2018, kdy správní orgány provedly masivní zátah na dané soutěže. Žalobce však nemohl učinit více, aby se vyhnul protiprávnímu jednání, než se spoléhat na závěry provedených kontrol v roce 2017. Postup správních orgánů žalobce považuje za rozporný se základními principy právního státu a principy právní jistoty. Závěr celního úřadu, že nesprávný postup celních úřadů v roce 2017, resp. snad nezákonný postup celní správy, nemohl založit dobrou víru adresátů, je potom zcela absurdní. Postup celní správy jednoznačně liberuje žalobce a další

subjekty obviněné z provozu soutěží iStars a Diamond Level do konce března 2018 z odpovědnosti za přestupek.

12. Celní úřad při stanovení výše pokuty nezohlednil všechny okolnosti dané věci, zejména se nesprávně vypořádal s majetkovými poměry žalobce. Výše pokuty činí více než 80 % ročního příjmu žalobce za rok 2018, což není v přiměřené výši. Při ukládání pokut je nutno zásadním způsobem zohlednit, že žalobce vycházel ze závěrů kontrol soutěží iStars a Diamond Level provedených v roce 2017.
13. Ze shora uvedených důvodů žalobce navrhuje, aby zdejší soud zrušil napadené i jemu předcházející rozhodnutí. Eventuálně žalobce navrhuje snížení uložené pokuty dle uvážení zdejšího soudu. Na svém procesním postoji setrval po celou dobu řízení před zdejším soudem.

III. Shrnutí procesního postoje žalované

14. Žalobce uplatňuje žalobní námitky obdobné námitkám, které již byly v průběhu správního řízení vzneseny a byly podrobně vypořádány správními orgány obou stupňů. Žalovaný odkazuje na napadená rozhodnutí. Žalobce v odvolání ani v podané žalobě nezpochybňoval jednotlivá skutková zjištění; nesouhlasil toliko s právní kvalifikací provozovaných soutěží jakožto hazardních her. Žalovaný však nemá pochyb o správnosti této kvalifikace, která je v napadených rozhodnutích přesvědčivě vyložena. Přestupkové řízení proběhlo v souladu s právními předpisy a žalobce nebyl nikterak zkrácen na svých právech. Žalovaný proto navrhuje, aby soud žalobu zamítl. Na svém procesním postoji setrval během celého řízení před zdejším soudem.

IV. Posouzení věci

15. Žaloba byla podána včas (§ 72 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního /dále jen „s. ř. s.“/), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.), žaloba je přípustná (§ 65, § 68 a § 70 s. ř. s.).
16. Zdejší soud napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.) podle skutkového a právního stavu ke dni rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná; rozhodoval bez jednání, neboť pro to byly splněny podmínky dle § 51 s. ř. s.
17. Předně je třeba uvést, že skutkově a právně obdobné věci různých žalobců zastoupených totožným právním zástupcem již správní soudy posuzovaly. Jedná se např. o rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích ze dne 12. 5. 2021, č. j. 52 Af 38/2020-138, rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 30. 6. 2021, č. j. 54 Af 45/2019-59, rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 12. 8. 2021, č. j. 51 Af 6/2020-45, či rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 19. 10. 2021, č. j. 31 Af 32/2020-140). Ve věci řešené Krajským soudem v Brně se dokonce jednalo rovněž o soutěže iStars a Diamond Level. V ostatních věcech se jednalo o soutěže jinak pojmenované, nicméně fungující na obdobných principech. Zdejší soud předesílá, že neshledal důvod odchytil se od nosných závěrů výše uvedených rozsudků.
18. Žalobce namítá, že správní orgány nevedly přestupkové řízení se společností DP&K-CZQ s.r.o. Tato skutečnost však nemůže mít žádný vliv na zákonnost nyní napadených rozhodnutí. Předmětem řízení, ve kterých byla napadená rozhodnutí vydána, byla odpovědnost za přestupek žalobce, nikoliv společnosti DP&K-CZQ s.r.o. Nezahájení

řízení se společností DP&K-CZQ s.r.o. tak nemohlo nijak zasáhnout do práv žalobce. Tato námitka zde tedy nemá žádnou relevanci. Není vyloučeno, že se přestupku mohla dopustit i společnost DP&K-CZQ s.r.o. jakožto nájemce příslušných prostor v žalobcově provozovně. Shledání deliktů odpovědnosti žalobce se ovšem nijak nedotýká případné deliktů odpovědnosti společnosti DP&K-CZQ s.r.o. A naopak případná odpovědnost této společnosti se nedotýká odpovědnosti žalobce, a proto nemůže být v tomto řízení ani hypoteticky řešena.

19. Relevantní námitkou, kterou žalobce vymezil rovněž v rámci daného žalobního bodu, je námitka procesní vady při dokazování toho, zda a jak se měl na provozu soutěží účastnit. Tato námitka však není důvodná.
20. Dle § 50 odst. 1 správního řádu podklady pro vydání rozhodnutí mohou být zejména návrhy účastníků, důkazy, skutečnosti známé správnímu orgánu z úřední činnosti, podklady od jiných správních orgánů nebo orgánů veřejné moci, jakož i skutečnosti obecně známé.
21. Ze str. 11 prvostupňového rozhodnutí vyplývá, že úřední záznam o podaném vysvětlení č. j. 19354-4/2018-640000-61, na který žalobce poukazuje, je uveden mezi více než 20 podklady, ze kterých celní úřad při rozhodování vycházel. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 14. 3. 2018, č. j. 1 As 391/2018-23 přitom uvedl, že „*správní orgán může při svém rozhodování vzít informace obsažené v úředním záznamu či oznámení přestupku do úvahy pro jisté podpůrné dokreslení situace*“.
22. Co se týče samotného prokázání provozování daných soutěží žalobcem, ze str. 12 prvostupňového rozhodnutí je zřejmé, že celní úřad opřel tento závěr o protokol o kontrole č. j. 19354/2018-640000-61, smlouvu o nájmu č. 2017/DCAA, resp. zmocnění k této smlouvě a zmiňovaný úřední záznam o podaném vysvětlení, přičemž se tyto podklady dle celního úřadu navzájem shodují a doplňují.
23. Celní úřad na tomto základě uvedl, že žalobce či jeho zaměstnanci soutěže zapínali a vypínali, vypláceli výhry z vlastních finančních prostředků žalobce (z tržby získané v jeho provozovně), soutěže byly v provozovně žalobce zapojeny do elektrické sítě a žalobce navíc vybíral i kasičky soutěží, od kterých měl za tímto účelem klíče, tyto činnosti žalobce vykonával za účelem zisku, neboť každý měsíc inkasoval 35 % z celkového výnosu provozovaných soutěží. Žalobce proti žádnému z těchto závěrů nebrojil.
24. Dle § 5 zákona o hazardních hrách provozováním hazardní hry se rozumí vykonávání činností spočívajících v uskutečňování hazardní hry se záměrem dosažení zisku, zejména příjem sázek a vkladů do hazardní hry, výplata výhry, další činnosti organizačního, finančního a technického charakteru související s uvedením hazardní hry do provozu a se zajištěním vlastního provozu, jakož i činnosti potřebné pro ukončení a vypořádání hazardní hry.
25. Důvodová zpráva k tomuto ustanovení uvádí, že provozování hazardní hry „*zahrnuje nejen vlastní přímou realizaci hazardní hry, ale i další činnosti, které jsou spojeny s tím, aby k přímé realizaci hazardní hry došlo, resp. neodmyslitelně s realizací souvisí. Tyto další činnosti však nemusí být realizovány přímo samotným provozovatelem, nýbrž mohou být pro provozovatele zajištěny i třetí osobou na základě smluvního vztahu*“. Takovou další činností bude zejména vědomé a aktivní vytváření podmínek pro to, aby technická zařízení mohla být fakticky provozována, spočívající např. v zajištění jejich zevní údržby, provádění výplaty výher a

vybírání finančních prostředků ze zařízení (srov. rozsudky NSS ze dne 22. 11. 2018, č. j. 1 As 207/2018 - 32, č. 3855/201 Sb. NSS, bod 43, ze dne 4. 4. 2019, č. j. 1 As 74/2018 - 40, body 49 a 50, a ze dne 6. 3. 2020, č. j. 1 As 347/2019 - 38, bod 14).

26. Z napadených rozhodnutí je zřejmé, že žalobcova činnost naplňovala znaky provozování hazardní hry ve smyslu § 5 zákona o hazardních hrách. Žalobce vědomě a aktivně na základě smluvního vztahu vytvářel podmínky pro to, aby technická zařízení mohla být umístěna a provozována právě v jeho provozovně. Podstatná je rovněž skutečnost, že žalobce měl přímý finanční zájem na řádném a efektivním provozu technických zařízení. Žalobce vykonával služby související se zajištěním provozu technických zařízení, bez kterých by nebylo jejich běžné fungování vůbec možné. Tato námitka tedy důvodná není.
27. Žalobce dále vymezil žalobní bod nazvaný „Hodnocení soutěží iStars a Diamond Level jako hazardních her“. Žalobce zde na více než 13 stranách velmi podrobně vysvětluje pravidla daných soutěží, přičemž nesouhlasí se závěrem správních orgánů, že soutěže iStars a Diamond Level jsou hazardní hry. Zdejší soud nepovažuje za účelné reagovat na každé dílčí tvrzení žalobce. V takovém případě by mohlo dojít k zamlžení podstaty věci. V tomto ohledu je vhodné odkázat na tvrzení žalobce, dle kterého bylo zjištění skutkového stavu věci správními orgány v řízení o uložení pokuty provedeno v dostatečném rozsahu (str. 2 žaloby). Žalobce naopak nesouhlasí s právními závěry. Zdejší soud se zaměří právě na to, zda jsou právní závěry učiněné správními orgány řádně odůvodněny a v souladu se zákonem.
28. Podle § 3 odst. 1 zákona o hazardních hrách hazardní hrou se rozumí hra, sázka nebo los, do nichž sázející vloží sázku, jejíž návratnost se nezaručuje, a v nichž o výhře nebo prohře rozhoduje zcela nebo zčásti náhoda nebo neznámá okolnost.
29. Z daného ustanovení vyplývá, že mezi definiční znaky hazardní hry patří: a) prvek sázky vložené sázejícím, b) prvek nezaručené návratnosti vložené sázky, a c) prvek náhody nebo neznámé okolnosti, který rozhoduje o výhře nebo prohře.
30. Splnění prvního znaku žalobce nerozporuje. Splnění druhého znaku žalobce rozporuje u soutěže Diamond Level, neboť uvádí, že „Otázka poslední záchrany“ zaručuje návratnost sázky na základě znalostí soutěžícího. Taková konstrukce je však nelogická. Aby mohlo být hovořeno o návratnosti sázky, musela by být 100 % návratnost sázky zaručena u každé varianty hry, která může nastat. Tak tomu však u posuzovaných soutěží není. U obou soutěží totiž platí, že pokud hráč špatně odpoví na otázku nebo nesplní úkol, sázku prohraje a jeho počáteční vklad se sníží. To samé platí pro otázku poslední záchrany. Jestliže na ni soutěžící neodpoví správně, svůj vklad v plné výši zpět nezíská.
31. Mezi stranami zůstává sporné splnění třetího definičního znaku. Otázkou tedy je, zda v soutěžích iStars a Diamond Level rozhoduje o výhře nebo prohře zcela nebo zčásti náhoda nebo neznámá okolnost.
32. Důvodová zpráva k zákonu o hazardních hrách k prvku náhody nebo neznámé okolnosti uvádí, že *„prvek náhody nebo neznámé okolnosti musí být u hazardní hry zastoupen výlučně nebo zčásti, kdy se tak na výhře nebo prohře mohou podílet v určité míře i jiné okolnosti, jež má sázející možnost prostřednictvím své osoby ovlivnit. Náhoda nemusí být v hazardní hře zastoupena ve většinovém podílu, ale její podíl musí mít určitou váhu (není zanedbatelný) a musí ovlivňovat výsledek hry. Účelem tohoto zákona je ochrana sázejícího, a proto je nutno prvek náhody (tedy jeho míru zastoupení) vnímat právě z pohledu sázejícího (hráče). Z hlediska*

toho, jaký podíl na naději potencionální výhry mají náhodné procesy na straně jedné a znalosti nebo dovednosti sázejícího na straně druhé, rozlišujeme: hry založené na náhodném procesu, hry založené na náhodném procesu ovlivněném znalostmi či dovednostmi a hry založené na kombinaci náhody a znalosti či dovednosti. Předmětem úpravy jsou tak i hazardní hry, které jsou založeny na kombinaci náhodného a znalostního či dovednostního principu. Úprava obsažená v tomto zákoně tak nedopadá na čistě vědomostní a znalostní hry, u nichž se na jejich výsledku jakkoliv nepodílí prvek náhody“.

33. V souladu s těmito východisky uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 17. 10. 2018, č. j. 1 As 136/2018-32, že „nezpochybňuje (a vyplývá to též z důkazů předložených stěžovatelem ve správním řízení), že proces znalostní soutěže je určován soustavou matematických rovnic; po startu procesu a stejném chování účastníka se software chová stále stejným způsobem, otázky jsou řazeny v předem stanoveném pořadí v databázi. Stěžovatel správně konstatuje, že v softwaru technických zařízení prvek náhody přítomen není, proces soutěže je předem naprogramován. Pro posouzení přítomnosti prvku náhody je však rozhodující, jaký je průběh hry z pohledu jejího účastníka, tedy zda je při hraní přítomna nějaká jemu neznámá okolnost, kterou nemůže ovlivnit a která má vliv na výhru nebo prohru“.
34. Danou optikou je na posouzení třetího definičního znaku nutné nahlížet. Dle zdejšího soudu správní orgány tomu v posuzované věci dostaly a učinily právní závěry, které jsou v souladu se zákonem. Zásadní závěry k povaze soutěží iStars a Diamond Level považuje zdejší soud za vhodné v tomto rozsudku výslovně uvést, ve zbytku odkazuje na napadená rozhodnutí, neboť žalobce v zásadě neargumentuje s vypořádáním uvedeným v napadených rozhodnutích, ale pouze opakuje stále tytéž argumenty. Většinu z nich přitom vymezil v rámci svých vyjádření již před celním úřadem, tedy správním orgánem prvního stupně.
35. Žalobce v žalobě např. uvedl, že „je možno uvést, že i samotné tlačítko Info s předem sdělenou informací nabízené výši výhry v další znalostní otázce je u soutěží dlouhodobě státními orgány ignorováno, v rámci zkoušek zařízení nevyzkoušeno, nepopsáno apod., ačkoliv o něm státní orgány velmi dobře vědí a je pro posouzení věci zcela rozhodující“. Již v prvostupňovém rozhodnutí je však uvedeno, že „... je zcela zcestná argumentace obviněného, že celní úřad toto tlačítko ignoruje, když toto jeho tvrzení se prokazatelně nezakládá na pravdě (viz např. video 1, video 3, či např. str. 4 Dodatku č. 1 ke ZP ITC Zlín ke hře DL). Existenci tohoto tlačítka a jeho funkci (tj. možnost náhledu do dalšího kola tak, jak ji popisuje obviněný i znalecký posudek ŽU) celní úřad rozhodně nepopírá. CÚ má na tlačítko Info pouze odlišný právní názor, neboť hra DL je nutno posuzovat jako celek, nikoli izolovaně, o což se obviněný zjevně snaží. Je tedy pravdou, že hráč sice může nahlédnout do nejbližší následujícího kola, nemůže však již současně nahlédnout i do dalších následujících kol a nemůže nejbližší kolo ani přeskočit (je nucen jej odehrát). Pokud tedy hráč náhledem zjistí, že jeho otázce byla v dalším bezprostředně následujícím kole přidělena „jen“ základní hodnota otázky, nemůže z toho vyvodit ani pomocí tlačítka Info zjistit, zda v dalších následujících kolech padne bonusová hodnota otázky, kdy přesně mu bude přidělena a v jaké výši, což jej samozřejmě motivuje k další a další hře“.
36. Co se tedy týče merita věci, zdejší soud souhlasí se správními orgány, že u obou soutěží spočívá prvek náhody v generování „bonusových otázek“, tedy otázek s vyšší hodnotou. Z pozice hráče nelze četnost a hodnotu těchto otázek ovlivnit. Bonusovou hodnotu rovněž nemůže hráč nijak ovlivnit. Četnost a hodnota bonusových otázek v konečném důsledku rozhoduje o výhře nebo prohře. Hodnota „běžných otázek“ je, jak ostatně sám žalobce uvádí, hodnota sázky navýšená o 10 % sázky, resp. minimálně o 1 Kč. Výše bonusové

hodnoty je potom proměnlivá, avšak v drtivé většině případů je větší než sázka. Např. na videozáznamu kontrolního nákupu u soutěže Diamond Level lze spatřit, že při sázce 5 Kč byly během hraní soutěže vygenerovány 3 bonusové otázky s hodnotou 20 Kč, 10 Kč a 15 Kč, což je tedy výrazně více než hodnota sázky navýšená o 10 %.

37. Podstatné dále je, že pokud hráč ignoruje otázky, a tedy v zásadě pouze mačká ovládací tlačítko, čímž spouští generování otázek (pomyslné protočení válců), hodnoty otázek se přesouvají do banků. U soutěže Diamond Level se jedná o „Diamond Bank“ a „Bank“. U soutěže iStars se jedná o „Bank dovedností“ a „Bank otázek“. Bonusová hodnota se hráči v případě nezodpovězení otázky připíše v celé výši do Banku (Diamond Level) nebo do Banku otázek (iStars). Prostřednictvím Banku a Banku otázek lze směnit všechny nakumulované otázky za jednu novou a prostřednictvím nápovědy, která je vždy správná, lze převést hodnotu zpátky do kreditů. To hráče vede stejně jako u běžných herních automatů pouze k opakovanému (zcela nevědomostnímu a nedovednostnímu) mačkání tlačítka. Grafické pozadí hry (válců) doprovázené příslušnými zvukovými efekty navozuje v hráči dojem účasti na klasické válcové hře, což nijak nevylučuje možnost hrát předmětné soutěže i bez vizualizace. Princip soutěží však zůstává stejný.
38. Co se týče běžné hodnoty otázky, v případě soutěže Diamond Level se sázka připíše do Diamond Banku a navýšení do Banku, v případě soutěže iStars se celá hodnota připíše do Banku dovedností. Získání vloženého vkladu prostřednictvím Diamond Banku a Banku dovedností je z pohledu běžného hráče téměř vyloučeno. Hra je rozdělena do několika úrovní (až v posledním kole, které je nejtěžší, se hraje o 100 % daných banků), nefunguje nápověda a při jedné nesprávné odpovědi hráč vše ztrácí.
39. Toto jsou dle zdejšího soudu ty stěžejní skutečnosti, ze kterých vyplývá správnost závěru správních orgánů, že soutěže iStars a Diamond Level jsou hazardní hry dle § 3 odst. 1 zákona o hazardních hrách. Správní orgány k tomuto závěru dospěly na základě dostatečně zjištěného skutkového stavu. Napadaná rozhodnutí jsou rovněž ve vzájemném souladu. Jak správně uvedl celní úřad, není třeba, aby o výhře či prohře rozhodovala náhoda zcela nebo většinou. Náhoda však musí být v soutěži alespoň částečně zastoupena a musí mít vliv na výsledek hry. Výše popsaný princip posuzovaných soutěží toto naplňuje. Žalobci se závěr správních orgánů nepodařilo zpochybnit. Zdejší soud nemá pochyb o tom, že cílem posuzovaných her není ocenit znalosti a dovednosti hráčů, ale pouze sofistikovanějším mechanismem hry než u starších typů „kvízomatů“ účelově obcházet regulaci provozování hazardních her.
40. Důvodné nejsou ani námitky žalobce, kterými brojí proti posudkům zpracovaným Institutem pro testování a certifikaci Zlín. Celní úřad v prvostupňovém rozhodnutí uvedl, že se na předmětné soutěže zaměřuje z pohledu hráčů, přičemž dané posudky plní spíše doplňkovou funkci. Právě tímto způsobem je prvostupňové rozhodnutí „vystaveno“. Celní úřad v prvostupňovém rozhodnutí nejdříve uvádí, k čemu na základě skutkových zjištění dospěl a následně daný závěr (ne vždy) podpoří tím, že je ve shodě s uvedenými posudky. Jelikož se zdejší soud se závěry správních orgánů ztotožnil, nemůže být tato argumentace žalobce úspěšná. I zde platí, že obdobné námitky vymezil žalobce již před celním úřadem, který se s nimi vypořádal (str. 25 - 27 prvostupňového rozhodnutí). Zdejší soud se s tímto vypořádáním ztotožňuje.
41. Zdejší soud neprováděl dokazování posudky Ústavu súdného inžinierstva Žilinskej univerzity v Žiline, neboť jsou součástí správního spisu, který tvoří podklad napadeného

rozhodnutí, a kterým se proto nedokazuje. Provedení dokazování testem připojení soutěží iStars a Diamond Level ze strany Institutu pro testování a certifikací Zlín rovněž nepovažoval soud za potřebné, neboť by to nemohlo vést ke zpochybnění učiněných závěrů.

42. Dále žalobce uvádí, že jeho přesvědčení o legálnosti daných soutěží vycházelo ze sdělení společnosti DP&K-CZQ s.r.o., která vycházela z praxe správních orgánů. Podle žalobce se jedná o liberační důvod. Ani tato námitka žalobce není důvodná.
43. Podle § 123 odst. 1 písm. b) zákona o hazardních hrách právnická nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v rozporu s § 7 odst. 2 provozuje hazardní hru.
44. Podle § 7 odst. 2 písm. b) zákona o hazardních hrách se zakazuje provozovat hazardní hru, ke které nebylo uděleno povolení, nebo která nebyla řádně ohlášena podle tohoto zákona.
45. Podle § 21 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich právnická osoba za přestupek neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby přestupku zabránila.
46. Obecně lze konstatovat, že zakotvení tzv. liberačních důvodů v právním řádu představuje zcela výjimečný institut zbavující právnickou osobu objektivní odpovědnosti tehdy, pokud by uložení sankce v daném případě odporovalo jejímu smyslu (z recentní judikatury srov. například rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 6. 2020, č. j. 2 As 265/2019-30). Pro uplatnění liberačních důvodů je přitom zapotřebí aktivního úsilí ze strany přestupce, přičemž nepostačí, aby se pouze spoléhal na to, že jiná osoba bude řádně plnit své zákonné povinnosti (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 11. 2019, č. j. 7 As 413/2018-24).
47. Žalobce však žádné aktivní úsilí nevyvinul a pouze spoléhal na správnost závěrů, které mu sdělila jiná osoba. Je pak třeba dodat, že žalobce byl sám schopen povahu daných soutěží ve smyslu § 3 odst. 1 zákona o hazardních hrách posoudit (při zkoumání přítomnosti prvku náhody či neznámé okolnosti je rozhodující pohled účastníka hry, viz výše). Žalobce se však o vlastní posouzení věci ani nepokusil. Nic takového alespoň netvrdí.
48. Pokud jde o protokoly o kontrole Celního úřadu pro Jihomoravský kraj č. j. 39574-7/2017-530000-61 ze dne 13. 3. 2017 a č. j. 73621-12/2017-530000-61 ze dne 29. 5. 2017 (které jsou rovněž součástí správního spisu, a proto jimi soud nedokazoval), tak v nich celní úřad neuvedl k soutěžím iStars a Diamond Level žádný konkrétní závěr, tj. neposuzoval splnění podmínek dle § 3 odst. 1 zákona o hazardních hrách. Nadto lze dodat, jak ostatně plyne i z vyjádření žalobce, že žalobce sám nebyl s obsahem protokolů přímo seznámen, nýbrž spoléhal pouze na sdělení společnosti DP&K-CZQ s.r.o. Za takových okolností nemohl mít žalobce oprávněně za to, že provozování soutěží je v souladu se zákonem.
49. Soud nepovažoval za potřebné provést ani další žalobcem navržené důkazy (protokoly o kontrolách celních úřadů, při nichž zjistil přítomnost zařízení iStars a Diamond Level, kompletní videozáznam z konference žalovaného z dubna 2018). Žalobci totiž nemohly založit oprávněně přesvědčení o zákonnosti jeho počínání protokoly o kontrolách, jejichž obsah mu nebyl znám. To platí rovněž pro videozáznam z konference žalovaného z dubna roku 2018, neboť žalobce přestupek spáchal v období od 1. 1. 2018 do 27. 3. 2018. Ze žaloby přitom není zřejmé, jakou má mít konání konference vliv na otázku liberace, neboť žalobce pouze uvádí, že jeho právní zástupce na dané konferenci poukázal na to, že

grafické pozadí v soutěžích nemá na nic vliv, přičemž mu bylo sděleno, že to bude eventuálně předmětem zkoumání ve správních řízeních.

50. Právě popsané přitom vůbec nenasvědčuje tomu, že by žalobce vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby přestupku zabránil. Otázku liberace tak správní orgány posoudily správně.
51. Žalobce má dále za to, že výše pokuty je nepřiměřená. Správní orgány se dle žalobce nesprávně vypořádaly s jeho majetkovými poměry.
52. Žalobce obdobné námitky uvedl již v řízení před celním úřadem. Jelikož se zdejší soud ztotožňuje s tím, jak se s danou náitkou celní úřad vypořádal, a žalobce proti tomuto konkrétně nic nenamítá, lze na prvostupňové rozhodnutí beze zbytku odkázat. Jedná se o str. 31 – 33 prvostupňového rozhodnutí, kde se celní úřad nejdříve zabýval odůvodněním uložené sankce obecně a následně reagoval na konkrétní žalobcovy námitky. Z hlediska vymezené žalobní náitky jsou nosné tyto argumenty celního úřadu. Za přestupek, který žalobce spáchal, lze dle zákona o hazardních hrách uložit pokutu do 50 000 000 Kč. Celní úřad žalobci uložil pokutu ve výši 100 000 Kč. Jedná se tak o 0,2 % maximální zákonné sazby. I přes vysokou závažnost přestupku byla tedy pokuta uložena „v minimální možné výši“. Daňové přiznání žalobce za rok 2018 nemůže mít na závěry ohledně přiměřenosti uložené pokuty vliv, neboť samo o sobě nevypovídá o reálných majetkových poměrech žalobce. Osobní a majetkové poměry žalobce nejsou tvořeny pouze jeho „čistým příjmem“ z podnikatelské činnosti dle daňového přiznání, tj. není rozhodné, že výše pokuty činí více než 80 % příjmu žalobce dle daňového přiznání. Celní úřad přitom poukázal na řadu movitých a nemovitých věcí, které žalobce vlastní. Žalobce to nikterak nerozporuje. Pokuta tak pro žalobce nemá likvidační charakter. Nebylo třeba provádět dokazování přiznáními k dani z příjmů za roky 2018 a 2019, neboť jejich prostřednictvím nelze zvrátit výše uvedené závěry. Provedení těchto důkazů by bylo nadbytečné.
53. Jestliže žalobce namítá, že je nutné snížit uloženou pokutu z důvodu praxe správních orgánů v roce 2017, nemá tato skutečnost na přiměřenost sankce vliv. Jak již bylo uvedeno, legitimní očekávání žalobce nemohlo být na daném základě založeno. Navíc k tomu, aby zdejší soud mohl přistoupit ke snížení uložené pokuty, muselo by se jednat o pokutu uloženou ve zjevně nepřiměřené výši ve smyslu § 78 odst. 2 s. ř. s. (nepřiměřenost by muselo dosáhnout kvalitativně vyšší míry). Z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu rovněž vyplývá, že za zjevně nepřiměřenou zpravidla nelze považovat pokutu uloženou ve výši 4 % zákonného rozpětí. Uložená pokuta tedy není zjevně nepřiměřená; návrhu žalobce na snížení uložené pokuty vyhovět nelze.
54. Soud tak neshledal žádný z uplatněných žalobních bodů důvodným a nad rámec těchto uplatněných žalobních bodů nezjistil žádnou vadu, jež by atakovala zákonnost napadeného rozhodnutí a k níž by musel přihlížet z úřední povinnosti. Soud tedy žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

V. Náklady řízení

55. O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 a 5 s. ř. s. Žalobce nebyl ve věci úspěšný, a proto mu nenáleží právo na náhradu nákladů řízení, to by náleželo procesně úspěšnému účastníkovi – žalovanému. Zdejší soud však nezjistil, že by žalovanému v souvislosti s řízením vznikly náklady přesahující rámec jeho běžné úřední činnosti, a proto mu náhrada nákladů řízení nebyla přiznána.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno dne 31.3.2022

Petr Šebek v.r.
předseda senátu